

๑๒

ชัยชนะครั้งที่ ๕ (ตอนชนะการถูกกล่าวหา จากนางจิณจมาณวิกา)

พระพุทธเจ้าผู้เป็นจอมมุณี ได้ทรงชนะคำกล่าวร้าย
ของนางจิณจมาณวิกา ผู้ทำอาการเหมือนหญิงมีครรภ์ ได้ทำให้
สัจฐานกลมผูกติดไว้ ด้วยวิธีที่งดงาม คือความสงบพระทัยใน
ท่ามกลางมหาชน ด้วยเดชแห่งพุทธชัยมงคลนั้น ขอชัยมงคล
ทั้งหลายจงมีแก่ท่าน

ชัยชนะครั้งที่ ๕ (ตอน ชนะการถูกกล่าวหาจากนางฉิมจมาณวิกา)

๑๑๔

พุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ เป็นอานุภาพที่ไม่
มีประมาณ เพราะเป็นอจินไตยอยู่เหนือวิสัยของผู้ที่ใจยังไม่หยุด
จะเข้าใจได้ด้วยการนึกคิดตันเตดตามหลักตรรกวิทยา หรือ
ศาสตร์ต่างๆ ที่มีอยู่ในโลกนี้ไม่ได้ เพราะเป็นศาสตร์เฉพาะของ
ผู้รู้แจ้งเท่านั้น ผู้ที่ทำความดีให้เสื่อมใสในพระรัตนตรัย ก็จะประสบ
กับอานุภาพของพระรัตนตรัยเสมอ พบแต่เรื่องอัศจรรย์จน
กลายเป็นเรื่องปกติธรรมดา เพราะสิ่งอัศจรรย์จะเกิดขึ้นอยู่
ตลอดเวลาหากใจเราหยุดนิ่งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระรัตนตรัย
เราจะมีควมบริสุทธิ์ มีอานุภาพตามท่านไปด้วย ดังนั้นเราควร
ปฏิบัติให้เข้าถึงพระรัตนตรัยให้ได้กันทุกคน

มีบทพุทธคุณสรรเสริญพระสัมมาสัมพุทธเจ้า บทที่ ๕ ว่า

“กตวาน กุฏุมฺพํ อิว คพฺภินียา

จิญฺจาย ทุฏฺฐวณฺเณ ชนกายมชฺเช

สนฺเตน โสภวีนฺทา ชิตฺวา มุนินฺโท

ตนฺเตชสา ภวตุ เต ชยมงฺคลานิ

พระพุทธเจ้าผู้เป็นจอมมุนีได้ทรงชนะคำกล่าวร้ายของ
นางฉิมจมาณวิกา ผู้ทำอาการเหมือนหญิงมีครรภ์ ได้ทำไม่
สัณฐานกลมผูกติดไว้ ด้วยวิธีที่งดงาม คือความสงบพระทัย
ในท่ามกลางมหาชน ด้วยเดชแห่งพุทธชัยมงคลนั้น ขอชัย

ชัยชนะครั้งที่ ๕ (ตอน ชนะการถูกกล่าวหาจากนางจินจมาณวิกา)

๑๑๕

มงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน”

*ชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของพระลัมบาลัมพุทเธเจ้าอีกอย่างหนึ่ง ที่ทรงแก้คำครหานินทาของชาวเมืองได้ด้วยอาการสงบ ถือเป็นอีกแง่มุมหนึ่งของชัยชนะที่มีความแตกต่างกันไป คือ ทรงเอาชนะการถูกกล่าวหาจากหญิงสาวชื่อว่า **จินจมาณวิกา** ผู้เป็นสาวกของเดียรถีย์ พระพุทเธองค์ทรงถูกกล่าวหาว่า มีความสัมพันธ์กับหญิงสาวคนนี้ จนนางตั้งครรภ์ ซึ่งเป็นเรื่องที่ชาวโลกส่วนใหญ่พร้อมจะเชื่อกันได้ง่ายๆ อยู่แล้ว แต่เพราะความบริสุทธิ์ของพระพุทเธองค์ ทำให้ทรงชนะแผนการชั่วร้าย ที่พวกเดียรถีย์คิดที่จะมาทำลายพระพุทเธศาสนา

มีวาระพระบาลีที่ท่านกล่าวไว้ว่า “พระพุทเธเจ้าผู้เป็นพระธรรมราชาผู้ส่องแสงสว่างไสว ยังไม่เสด็จอุบัติขึ้นเพียงใด ชนทั้งหลายพากันบูชาสมณพราหมณ์เหล่าอื่นอยู่เป็นอันมากเพียงนั้น แต่เมื่อใด พระพุทเธเจ้าผู้มีพระสุรเสียงอันไพเราะ ได้ทรงแสดงธรรมแล้ว เมื่อนั้นลากและลักการะของพวกเดียรถีย์ก็เสื่อมไป”

ชัยชนะของพระผู้มีพระภาคเจ้าของเราในครั้งนี้ มีอยู่ว่า

ชัยชนะครั้งที่ ๕ (ตอน ชนะการถูกกล่าวหาจากนางจิณจมาณวิกา)

๑๑๖

สมัยที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงเริ่มประกาศพระพุทธศาสนาใหม่ๆ มหาชนจำนวนมากพากันหลงใหลมาศรัทธา และออกบวชตาม พระพุทธรองค์ ทำให้พวกเดียรฉัตรซึ่งเป็นนักบวชนอกพระพุทธศาสนาเสื่อมจากลาลักษณ์การะ เป็นเช่นแสงของหิ่งห้อยในยามที่ พระอาทิตย์ส่องแสง ความศรัทธาที่พวกตนเคยได้รับกลับ ถดถอยลงไป ดังนั้นผู้ที่ไม่เลื่อมใสในพระพุทธศาสนาบางพวก จึงหาทางกำจัดพระพุทธรองค์ ด้วยการกลั่นแกล้งทุกวิถีทาง

พวกเดียรฉัตรต่างปรึกษาหารือกันว่า “เพราะพระสมณ โคดมแท้ๆ ทำให้พวกเราได้รับความเดือดร้อน ลาลักษณ์การะที่ เคยมีก็หดหายไปหมด ถ้าหากปล่อยให้เหตุการณ์ดำเนินไปเช่นนี้ เห็นทีพวกเราคงต้องย่ำแย่แน่ ต้องรีบหาทางแก้ไขโดยด่วน” พวกเขาช่วยกันคิดหาอุบายที่จะทำลายพระพุทธศาสนา ในที่สุด ก็คิดจะใส่ร้ายพระพุทธรองค์ ด้วยการใช้นางจิณจมาณวิกาเป็น เครื่องมือ

สมัยนั้น มีบริพาชิกาชื่อจิณจมาณวิกา นางเป็นหญิงรูปงาม พวกเดียรฉัตรจึงคิดที่จะใช้นางเป็นเครื่องมือทำลายพระพุทธศาสนา เมื่อจิณจมาณวิกาเข้าไปในอารามของเดียรฉัตร พวกเดียรฉัตรต่าง ยุยงให้นางเป็นตัวแทนในการทำลายชื่อเสียงของพระพุทธรเจ้า นางยอมตกลงทำตามคำแนะนำนั้น

ชัยชนะครั้งที่ ๕ (ตอน ชนะการถูกกล่าวหาจากนางจิณจมาณวิกา)

๑๑๖

เย็นวันนั้น พวกเขาเริ่มแผนการที่ไม่น่าเชื่อว่า สาวงามอย่างเธอจะกล้าคิด กล้าพูด และกล้าทำในสิ่งที่กำลังนำไปสู่การเสวยทุกข์ทรมานอันแสนสาหัสในอเวจีมหานรก นางเดินมุ่งหน้าเข้าไปในวัดพระเชตุวัน แต่งตัวเรียบร้อย ถือดอกไม้ของหอมเข้าไปสวนทางกับสาธุชนที่ฟังธรรมแล้วกำลังเดินออกจากวัด ผู้คนเกิดความสงสัย ไต่ถามว่า “นี่เธอจะไปไหนล่ะ” นางตอบว่า “ฉันจะไปเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า” ครั้นลับสายตาของผู้คน แทนที่นางจะเข้าไปในวัด กลับแะไปพักค้างที่อารามพวกเดียรถีย์ ซึ่งอยู่ใกล้ๆ กับวัดพระเชตุวันนั่นเอง

รุ่งเช้า เมื่อสาธุชนออกจากเมืองจะไปเข้าเฝ้าพระพุทธผู้มีพระภาคเจ้า นางทำทีเหมือนเพิ่งออกจากวัดพระเชตุวัน ก็เดินสวนทางออกมา ครั้นมีผู้ถามว่า “แม่นาง เมื่อคืนเธอไปนอนที่ไหนมา” นางตอบว่า “เมื่อคืนฉันพักอยู่ในวัดพระเชตุวันนี่แหละ” นางอดทนทำเช่นนี้อยู่เป็นเดือนๆ เมื่อถูกถามอีกก็ตอบว่า “ฉันพักอยู่ในพระคันธกุฎีเดียวกันกับพระพุทธเจ้า” พุทธบริษัทฟังแล้วเกิดความคลางแคลงสงสัย ที่เป็นปฤชณอยู่ บางคนก็เชื่อ เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์หนาหูมากขึ้นทุกวัน

ล่วงไป ๓-๔ เดือน นางทำทีเหมือนเริ่มมีท้อง แล้วให้พวกเดียรถีย์ไปโพนทะนาว่านางตั้งครรภ์กับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ชัยชนะครั้งที่ ๕ (ตอน ชนะการถูกกล่าวหาจากนางจิณจมาณวิกา)

๑๑๘

ผ่านไป ๙ เดือน นางทำเป็นท้องแก่ โดยเอาไม้กลมวางที่หน้าท้อง แล้วเอาผ้าห่มทับอีกชั้นหนึ่ง เย็นวันหนึ่งในขณะที่พระบรมศาสดาทรงแสดงธรรมแก่มหาชน นางเดินเข้าไปท่ามกลางมหาชน ยืนต่อหน้าพระพักตร์ของพระพุทธองค์ พลังร้องตะโกนใส่ว่า “พระองค์นะ ดีแต่แสดงธรรมให้คนอื่น หม่อมฉันครรภ์แก่แล้วไม่เห็นมาสนใจเลย ทำไมพระองค์ไม่รีบไปหาสถานที่สำหรับคลอดลูกของเราล่ะ ถ้าหากพระองค์ไม่ทำเอง ก็น่าจะบอกอุปัฏฐากให้จัดการให้ก็ได้”

นางได้ตำปรีชาพระตถาคตเจ้าในท่ามกลางพุทธบริษัท โดยไม่มีความละอายต่อบาปแม้แต่น้อย พระพุทธองค์ทรงนิ่งอย่างประเสริฐ พลังตรัสด้วยพระสุรเสียงอันสงบบราบเรียบว่า “ดูก่อนน้องหญิง คำที่เธอกล่าวนั้น มีแต่เพียงเราและเธอเท่านั้นที่รู้” ทรงนิ่งด้วยพระพักตร์ที่เป็นปกติ มหาชนที่มีศรัทธาตั้งมั่นก็ไม่หวั่นไหว แต่ผู้ที่ยังมีอินทรีย์อ่อน เริ่มเกิดความคลางแคลงสงสัย

นางจิณจมาณวิกาดำปรีชาอยู่คนเดียวมิได้หยุดปากจนเป็นเหตุให้อาสนะของท้าวสักกะเกิดอาการร้อนทรงสอต่อ่งทิพยจักขุลงมา รู้ว่าหญิงงามแต่ใจทรามกำลังกล่าวดูพระตถาคตทรงดำริว่า “เราจะต้องเป็นผู้ชำระคดีนี้ด้วยตัวเอง” จากนั้นก็เสด็จมาพร้อมกับเทพบุตร ๔ องค์ เทพบุตรได้แปลงเป็นลูกหนู

ชัยชนะครั้งที่ ๕ (ตอน ชนะการถูกกล่าวหาจากนางจิณฺจมาณวิกา)

๑๑๕

เข้าไปมัดเชือกที่ผูกท่อนไม้ไว้ แล้วทำลมให้พัดผ้าหม้อขึ้น นางมัวแต่ยืนดำไม้ทันทะวังตัว ไม้กลมที่มัดไว้ก็กลิ้งตกลงบนหลังเท้าของนาง ทำให้นางได้รับความเจ็บปวดทรมานมาก

เมื่อมหาชนรู้ความจริง ต่างพากันไล่ทุบตีนางด้วยความโกรธแค้น นางตกใจมาก เพราะรู้ว่าความแตกแล้ว รีบวิ่งหนีจากการถูกรุมทุบตีทันทีที่หลบคล่องจักขุของพระพุทธองค์ไปเท่านั้น แผ่นดินหนา ๒๔๐,๐๐๐ โยชน์ ไม่สามารถจะรองรับกรรมอันชั่วช้าที่นางทำไว้ จึงแยกออกเป็นช่องเปลวไฟตั้งขึ้นจากอเวจีมหานรก ดุดนางลงไปสู่อเวจีมหานรกทันที เนื่องจากกรรมที่นางก่อขึ้นในครั้งนี้เป็นกรรมหนัก คือ ไปใส่ร้ายพระบรมศาสดา ผู้บริสุทธิ์ จึงได้รับผลกรรมทันตาเห็น

เรื่องราวที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงชนะแผนนาริพิฆาต โดยมีผู้อยู่เบื้องหลังคอยชักใยนางจิณฺจมาณวิกานี้ มิใช่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว แต่ได้เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า ทั้งเกิดขึ้นต่อเหล่าพระสาวกด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่พระสงฆ์ในพุทธศาสนาต้องระมัดระวังให้ดี เพราะแม้กระทั่งพระบรมศาสดายังถูกกล่าวหามาแล้ว เพราะความประสงค์ร้ายของผู้ที่อิจฉาและไม่เลื่อมใส แต่พระพุทธองค์ทรงเอาชนะอุปสรรคเหล่านั้นมาได้เมื่อความจริงปรากฏ เพราะความจริงก็คือความจริง บางครั้งเมื่อเกิด

ชัยชนะครั้งที่ ๕ (ตอน ชนะการถูกกล่าวหาจากนางจิณจมาณวิกา)

๑๒๐

เหตุการณ์ที่ไม่ดี จำเป็นต้องอาศัยเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์
พระพุทธรูปเป็นของจริงแท้ ของแท้ย่อมทนต่อการพิสูจน์
เหมือนทองแท้ไม่กลัวไฟ

เพราะฉะนั้น ในขณะที่เรากำลังสร้างบารมีอยู่นี้ เป็น
ธรรมดาที่เราจะต้องพบอุปสรรค อย่าเพิ่งไปตื่นข่าว อย่าเชื่อ
อะไรง่ายๆ ต้องใช้ปัญญาพิจารณาให้ดี มีสติรักษาความสงบของ
ใจดวงนี้ไว้ ให้อภัยแก่ผู้ที่มีความเข้าใจยังไม่สมบูรณ์ รักษาใจให้
ผ่องใส อย่าได้หวั่นไหว ให้ฝึกฝนอบรมใจให้หยุดนิ่ง ทำความดี
ของเราเรื่อยไป จนกว่าจะเข้าถึงพระรัตนตรัยภายในกันทุกคน

